

Pytania prejudycjalne

Pytanie pierwsze:

Czy art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej regulujący wolność prowadzenia działalności gospodarczej w porządku prawnym Unii należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on uregulowania krajowego takiego jak § 18 Zakon za izmenenie i dopyńnenie na Zakon za energetikata (ustawy o zmianie i uzupełnieniu ustawy prawo energetyczne), na mocy którego, przy istnieniu zawartej umowy i stosunków umownych regulowanych szczególnymi przepisami obowiązującego ustawodawstwa, dokonano zmiany jednego z zasadniczych elementów umowy — to jest ceny — na mocy aktu ustawodawczego, na korzyść jednej ze stron umowy?

Pytanie drugie:

Czy zasadę pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala ona na ponowne uregulowanie już powstałych na podstawie przepisów szczególnych stosunków prawnych między podmiotami prawa prywatnego lub między państwem a podmiotami prawa prywatnego, jeśli w następstwie tego ponownego uregulowania wspomnianych stosunków prawnych dochodzi do niekorzystnego naruszenia uzasadnionych oczekiwań podmiotów prawa prywatnego i już nabytych przez te podmioty praw?

Pytanie trzecie:

Mając na względzie wyrok Trybunału w sprawie Plantanol z dnia 10 września 2009 r., C-201/08, EU:C:2009:539, czy zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako podstawową zasadę prawa Unii, należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala ona państwu członkowskiemu na zmianę — bez wystarczających gwarancji przewidywalności — uregulowań prawnych mających zastosowanie do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii poprzez przedterminowe uchylenie istniejących w ustawodawstwie środków mających na celu stymulowanie wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, które to środki są związane z zawartymi umowami długoterminowymi zakupu energii elektrycznej — niezgodnie z warunkami, na jakich podmioty prawa prywatnego dokonały inwestycji w wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i zawarły umowy długookresowe dotyczące zakupu energii z regulowanymi przez państwo dostawcami energii elektrycznej?

Pytanie czwarte:

Czy art. 3 i 4 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2009/28/WE ⁽¹⁾ [z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE], mając na względzie motywy 8 i 14 jej preambuły, należy interpretować w ten sposób, że nakładają one na państwa członkowskie zobowiązanie zapewnienia — poprzez krajowe środki dotyczące stosowania tej dyrektywy — pewności prawa podmiotom inwestującym w wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w tym z energii słonecznej?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie, czy art. 3 i 4 dyrektywy 2009/28/WE, interpretowane w związku z motywami 8 i 14 tej dyrektywy, dopuszczają krajowe uregulowanie prawne takie jak § 18 Zakon za izmenenie i dopyńnenie na Zakon za energetikata, który istotnie zmienia preferencyjne warunki zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych — w sytuacji gdy istnieją już umowy długoterminowe dotyczące zakupu energii elektrycznej z takich źródeł, zawarte zgodnie z pierwotnie przyjętymi krajowymi środkami dotyczącymi stosowania tej dyrektywy?

Pytanie piąte:

Jak należy interpretować pojęcie „państwa członkowskiego” dla celów stosowania prawa Unii na poziomie krajowym? W szczególności, mając na względzie wyrok Trybunału w sprawie Foster i in./British Gas, C-188/89, EU:C:1990:313, i wynikające z tej linii orzecznictwa wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, czy pojęcie to obejmuje dostawcę usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym polegającej na dostawach energii elektrycznej, którym to dostawcą jest spółka pozwana w niniejszym postępowaniu sądowym — zobowiązana zgodnie z określonymi w przepisach warunkami, na mocy aktu organu władzy publicznej i pod nadzorem tego organu do świadczenia danej usługi?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez International Protection Appeals Tribunal (Irlandia) w dniu 16 maja 2019 r. — R.A.T.; D.S./Minister for Justice and Equality

(Sprawa C-385/19)

(2019/C 255/33)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

International Protection Appeals Tribunal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: R.A.T.; D.S.

Druga strona postępowania: Minister for Justice and Equality

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w art. 15 dyrektywy 2013/33/UE ⁽¹⁾ przewidziane zostały oddzielne kategorie „wnioskodawców”?
- 2) Jakiego rodzaju postępowanie będzie stanowiło zwłokę, za którą odpowiedzialność ponosi wnioskodawca w rozumieniu art. 15 ust. 1 dyrektywy 2013/33/UE?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. 2013, L 180, s. 96).

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Węgry

(Sprawa C-400/19)

(2019/C 255/34)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Sipos, A. Lewis i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry